

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.35/2026/10.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. június 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2026. március 5. napján kihirdetett 17.B.34/2025/59. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú bíróság a vádlott szabadságvesztésébe beszámítja az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2026. március 5. napján kihirdetett 17.B.34/2025/59. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés] és emberölés előkészületének bűntettében [Btk. 160. § (1) bekezdés (3) bekezdés. Ezért őt halmazati büntetésül 7 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra, a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett továbbá a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben a vádlott enyhítés, a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés, valamint a feltételes szabadságra vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.199/2025/3-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a felülbírálat teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, a felvett bizonyítás anyaga alapján a tényállás lényegében megalapozott, melyet pontosítani indítványozott azzal, hogy amikor a vádlott az autóból kiszállt, annak ajtaját nyitva hagyta, valamint azzal, hogy a vádlott legalább közepes erővel szúrta meg a sértettet. Rámutatott, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségének részletesen, a logika szabályainak megfelelően tett eleget, indokát adta a bizonyítási indítványok elutasításának is.

[4] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen megalapozatlanságra hivatkozott, melyet álláspontja szerint az eredményezett, hogy a törvényszék az emberölés bűntettének kísérletéhez és előkészületéhez szükséges ölési szándékot nem bizonyítékokból, hanem utólagos feltételezésekből, részben közvetett, részben egymásnak ellentmondó vallomásrészekből, részben pedig olyan körülményekből vezette le, amelyek önmagukban legfeljebb indulati állapot, konfliktushelyzet, illetve testi sértési szándék megállapítására lehetnek alkalmasak. Részletesen elemezte az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását és

kihangsúlyozta azokat a vádlott terhére rótt elemeket (tanú2 volt a fenyegetések célpontja, telefonbeszélgetésbe történő beleszólása, a vádlott „ölési fenyegetésének beváltása céljából” történő elindulás, tanú1 vádlottól való félelme, célzatosság megállapítása a kés jelenléte miatt), melyek álláspontja szerint kétséget kizáróan nem bizonyítottak, vagy ellentmondásos bizonyítékokon nyugszanak, illetve azoknak éppen az ellenkezője bizonyított. Kifejtette álláspontját arról, hogy mi lett volna a helyesen megtehető ténymegállapítás a cselekménysorozatot illetően, mely alapján eredményként a könnyű testi sértés állapítható meg. Az alanyi és tárgyi tényezők vizsgálatával külön elemezte a vádlott terhére rótt kísérleti és előkészületi cselekményként értékelt magatartást is és kifejtette, miért nem állapítható meg bizonyítottság hiányában egyik minősítés sem és levezette, hogy érvei mentén legfeljebb testi épség elleni cselekmény bizonyított.

[5] A fellebbviteli főügyészség átiratában írt tényállaskiegészítési indítványára kifejtette, hogy a gépkocsi ajtajának nyitva hagyásának jelentősége nincs - amúgy pedig a vádlott a gépkocsi ajtaját becsukta, azonban a zárszerkezetet kulccsal nem reteszelte -, az orvosszakértői véleményben nem került megállapítása, hogy a vádlott legalább közepes erővel szúrta volna meg a sértettet, ahogy megalapozatlannak találta azt a megállapítást is, hogy vádlott ölési szándéka tanú4 tanú közbelépése miatt maradt kísérleti és előkészületi stádiumban. A fellebbviteli főügyészség kúriai határozatra hivatkozása kapcsán – elemezve az eseménysort - amellet érvelt, hogy az abban írtak épp a vádhatóság érvei ellenében hatnak az előre kiterveltség, mint minősítő körülmény megállapíthatósága vonatkozásában. Mindezekre tekintettel a fellebbviteli főügyészségnek a minősítés és a szabadságvesztés végrehajtásai fokozatának fegyház fokozatra történő megváltoztatására tett indítványát alaptalannak tartotta. A feltételes szabadságvesztés kedvezményéből történő kizárás kapcsán rámutatott, hogy az csak a helyes minősítéshez kapcsolódó jogkövetkezmény lehet és sérelmezte, hogy az ítélet indokolása annyival megelégedett e körben, hogy a jogszabály kizárja a bírói mérlegelést, pedig nem állapítható meg a vádlott olyan fokú társadalomra veszélyessége, mely a reintegráció lehetőségének teljes kizárását indokolná.

[6] Terhelt1 vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában az elsőfokú eljárás alatt már előadott védekezését ismételte meg és sérelmezte a bizonyítási indítványai (kamera lefoglalása, ruházat DNS vizsgálata, hangfelvételek „vágottságának" vizsgálata) teljesítésének elmaradását és a cselekményt megelőző eseménysor egyes elemeit emelte ki.

[7] Kifejtette, hogy azzal, hogy a vádlott a kést az ölési cselekmény végrehajtása érdekében vitte magával és a Település1 - Település2 közti út alatt a vádlottnak elegendő ideje volt tettét végig gondolni, a korábbi kijelentései alapján meglévő ölési szándékát a helyszínre érve azonnali és céltudatos magatartással próbálta valóra váltani, valamint a vádlott két személy megölését hangoztatva és azzal a kifejezett szándékkal indult el, hogy kijelentését beváltja a törvényszék indokolásával ellentétben tanú2 sértett sérelmére elkövetett cselekmény helyes minősítése előre kitervelten elkövetett emberölés büntetnének a kísérlete a Btk. 160. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pontja szerint. Felhozta, hogy az ítélet [218] bekezdésében a jogegységi határozat számát pontosítani szükséges 5/1999. számra.

[8] Amellet érvelt, hogy a minősítés megváltoztatása esetén a büntetési tételkeret 5 évtől 25 évre, az irányadó középérték 15 évre emelkedik, további súlyosító körülményként kell értékelni a vádlott ittas állapotát, a törvényszék eljárása időszerű volt, ezért a büntetés enyhítésének és a súlyosabb minősítés megállapítása esetén a Btk. 35. § (2) bekezdés

alkalmazásának indokai nem állnak fenn. Hivatkozott arra, hogy az elkövetés eszközeként használt kés elkobzása mellett a tokot a lefoglalásának megszüntetését követően a vádlottnak indokolt kiadni. Az ítélet további rendelkezéseit törvényeseknek találta.

[9] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a tényállás indítványozott kiegészítését követően akként változtassa meg, hogy tanú2 sérelmére elkövetett cselekményt a Btk. 160. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő előre kitervelten elkövetett emberölés bűntette kísérletének minősítse és a nyomozás során lefoglalt tokot a lefoglalás megszüntetését követően kiadni rendelje a vádlottnak; a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapítsa meg; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnösségi körülmények kiegészítését követően hagyja helyben.

[10] A védő a nyilvános ülésen szóban fenntartotta a fellebbezését és annak irányát. A fellebbezése írásbeli indokolásában írtakkal egyezően nyilatkozott. A szándék bizonyítottságának hiányára hivatkozva érvelt az ölési szándék hiánya mellett. Súlyos eljárási hibának nevezte az egész hangfelvétel meghallgatásának elmaradását, azt, hogy tanú1 3 alkalommal mindig másképpen adta elő a történeteket, valamint tanú2 sértett maga tett olyan kijelentéseket, hogy itt nem volt emberölési szándék. Az előkészületi cselekmény kapcsán is a bizonyítottság hiányát hangsúlyozta.

[11] A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyezően fenntartotta a fellebbezést és álláspontját arról, hogy alaptalan a védelmi fellebbezés. Az ebben leírtakat fenntartotta és összefoglalta. Bemutatta, hogy mely bizonyítékok cáfolják a vádlotti védekezést és érvelt amellet is, melyek azok a bizonyított tények (2 személy megöléssel fenyegetése, a keletkezett sérülések, ittas állapotban, késsel mely testtájékot érte támadás) melyek alapján élet elleni bűncselekmény kísérlete róható a vádlott terhére tanú2 sértett esetében. Érvelt amellet, hogy tanú1 sértett esetében amiatt maradt előkészületi szakban a cselekmény, mert volt szemtanúja az ölési kísérletének. Kifejtette, mely érvek szólnak a kísérleti cselekmény előre kiterveltsége mellett. Az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott az elsőfokú eljárás törvényes lefolytatásáról, a tényállás megalapozottságáról, a büntetés büntetési céloknak megfelelőségéről. Végindítványát is az átiratban írtakkal egyezően adta elő.

[12] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kísérleti szakban elkövetettnak minősített bűncselekmény vádja alóli felmentését kérte, a bizonyítékként felhasznált hangfelvétel „megvágott” voltára azért hivatkozott, mert abból kitűnne, hogy a közös gyermekük azért hívta fel tanúlt, hogy elkészültek az általa kért papírok. Egyebekben csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[13] A fellebbezések irányára tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen, melynek keretében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[14] Az eljárási szabályok vizsgálata körében az ítéltábla azt állapította meg, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná. Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, és olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó – relatív eljárási szabályszegést sem észlelt az ítéltábla, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné.

[15] A törvényszék biztosította a védelem számára a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlott és a védője szabadon élhetett kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogokkal. A bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó, a tényállás megalapozott megállapításához szükséges bizonyítékokat feltárta, beszerezte és a tárgyalás anyagává tette. Rendelkezésre állt számos tanú vallomása, rendőri jelentések, a vádlott és tanú sértett közt folyt telefonbeszélgetések anyaga, tanú2 és a vádlott vizsgálatáról készült orvosi dokumentáció, tanú2 vonatkozásában készült igazságügyi orvosszakértői vélemény, helyszíni szemle jegyzőkönyvek, a 112. segélyhívóra érkezett bejelentés anyaga és számos egyéb okirati bizonyíték. A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat alaposan körbejárta, az ítéletben iratszerűen bemutatta, értékelte, és egymással is ütköztette, illetve összevetette azokat.

[16] A törvényszék ítéletének indokolásában részletesen bemutatta a vádlotti védekezésnek a lényegét, a nyilatkozatokat, a tanúk vallomásait, a szakértői véleményeket és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékként figyelembe vehető iratokat. A vádlott a tényeket nem tagadta, védekezése azonban a tanúk vallomásában előadottakkal és az egyéb rendelkezésre álló iratokkal nem mutatott egy irányba. A törvényszék a bizonyítékok értékelésének menetéről, a rendelkezésre álló bizonyítékok elfogadásának okairól, logikájáról megfelelően számot adott.

A törvényszék bizonyítékértékelő-mérlegelő tevékenysége igen részletes, logikai hibáktól mentes, teljeskörűen tartalmazza a levonható következtetéseket, megállapításokat, amelyek a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélésében relevanciával bírnak. Kimerítően megindokolta a bizonyítási indítványok elutasításának okait is.

[17] Valamennyi releváns adat alapján megállapítható, hogy helyes a törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége és ez alapján azon elsőbírői álláspont, hogy a vádlotti védekezésben előadottak a tényállás alapjául nem fogadhatók el, tényállást a tanúk törvényszék által elfogadott vallomására és az igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltakra és egyéb bizonyítékokra lehet alapítani.

[18] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, az elfogadott bizonyítékokon nyugszik, túlnyomó részt megalapozott, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól túlnyomórészt mentes, azt az ítéltábla az iratok tartalma alapján a Be 593. § (1) bekezdés a) pontban írtak szerint csupán az alábbiakkal egészítette ki:

- az ítélet [16] bekezdésében azzal, hogy a helyszínre érkező rendőrjárőr Terhelt1 vádlottal szemben 23 óra 00 perckor Lion 500 típusú száml1 számú alkoholtesztet alkalmazott, mely 0,39 mg/l légalkohol értéket mutatott (8.2.10.6.irat),
- az ítélet [17] bekezdésében azzal, hogy a mellkas kétrendbeli, a bal felkar és a jobb comb szúrt jellegű sebzése közepes erejű erőbehatás során alakult ki (8.6.14.irat).

[19] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint fentiekkel kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban – a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Terhelt1 vádlott felmentésére, mely a védelem elsődleges kérelme volt, teljesen eltérő tényállás alapján lenne lehetőség, amely a már értékelt bizonyítékok tilalmazott felülrértékelésének eredményeként lenne megállapítható.

[20] Itt kell rögzíteni, hogy az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványával nem értett egyet abban, hogy az orvosszakértői véleményből az a következtetés lenne levonható, hogy a vádlott tanú2 sértettet „legalább” közepes erővel szúrta meg, és objektív adatok hiányában azzal sem, hogy a „vádlott az autóból kiszállva nyitva hagyta annak ajtaját. Ekként a tényállás pontosításakor az ítéltábla a vádlott négy késszúrásának közepes erejét rögzítette, az autó ajtajával kapcsolatban pedig nem tett kiegészítést.

[21] Az elsőfokú bíróságnak a megalapozott tényállás alapján okszerű a következtetése a vádlott bűnösségére, a vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítése és megnevezése is törvényes, helyes.

[22] A törvényszék a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítéséhez alapos és helyes jogi indokolást fűzött. A védelem érvelésével, mely szerint a vádlott részéről tanú2 sérelmére elkövetet cselekmény kapcsán emberölési szándék nem állapítható meg, az ítéltábla nem értett egyet. Az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatásai alapján a törvényszék megfelelően feltárta az alanyi és tárgyi tényezőket, melyből a szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra következtetést lehet levonni, amelyből az elkövetéskori szándék jellege helyesen megítélhető.

[23] A törvényszék a tárgyi oldalon értékelte az elkövetés eszközét a kést, amely köztudomásúan alkalmas emberi élet kioltására, mely eszköz használatából azonban önmagában valóban nem lehet következtetni ölési szándékra. Ha az eszközzel együtt értékeljük a támadott testtájékot, és azt, hogy a vádlott először és másodszor közepes erejű, irányzott szúrást adott le a sértett létfontosságú szerveit magába foglaló mellkasa irányában, valamint azt, hogy a további két szúrás a sértett védekezése során jött létre, vagyis azt, hogy tanú2 határozott fellépésén, azon, hogy a vádlott felé irányzott rúgásával megpróbálta a vádlottat magától távol tartani, már következtetni lehet arra, hogy a vádlott a sértett életére akart törni. Ezt a megállapítást erősíti az a kijelentése a szúrás előtt, hogy megöllek benneteket. Nem hagyható figyelemmel kívül az sem, hogy a vádlott rendkívül feldúltan - erős ittassága által is felfokozott állapotban - érkezett a helyszínre, a cselekménysorozatban közrejátszott a vádlott igazságügyi pszichiáter szakértő által feltárt személyiségszerkezete is. tanú4 közbeavatkozása is szerepet játszott abban, hogy a vádlott végül abbahagyta a cselekményét. Ezeknek a tényezőknek az együttes értékelésével az ítéltábla sem tudott más

következtetésre jutni, mint az elsőfokú bíróság tette, vagyis, hogy a vádlott egyenes ölési szándékkal támadt tanú2 sértettre.

[24] Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége során a vádlotti védekezés minden lényeges aspektusát megvizsgálta, különös figyelmet fordított a jogos védelmi helyzetben cselekvés kérdésének vizsgálatára is. A vádlotti védekezéssel szemben logikus mérlegelés eredményeként elfogadott tanú2 sértett vallomása alapján megállapítható volt, hogy Terhelt1 vádlott a megérkezését követően közölte a ház előtt álló tanú2fel, hogy a házba be kíván menni. Erre a sértett közölte vele, hogy a házban ő lakik, a vádlott elé állt, annak érdekében, hogy megakadályozza azt, hogy a vádlott a házba bejusson. A sértett a vádlotthoz nem nyúlt, nem indított támadást a vádlott ellen, erre nem is lett volna módja, mivel a vádlott a közlést követően azonnal szúrt. Így megállapítható, hogy a vádlott volt az, aki azáltal, hogy a házban már évek óta nem lakott, tanú2 közlését semmibe véve elsőként maga lépett a jogtalanság talajára. Az pedig, hogy az első két mellkasi szúrást követően tanú2 sértett akár rúgásokkal is megpróbálta távoltartani magától a vádlottat, ekként elhárítani az ellene irányuló támadó magatartását, nem kifogásolható eljárás és semmiképpen nem teremt jogos védelmi helyzetet a támadó vádlott számára. Mindezekre tekintettel eredményesen jogos védelmi helyzetre a vádlott nem hivatkozhat, az elsőbíróság e körben tett megállapításaival, indokolásával az ítéltábla egyetértett.

[25] A fellebbviteli főügyészség az emberölés büntettének kísérlete minősítése tekintetében tett azon indítványát, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy ezt az élet elleni bűncselekményt a vádlott előre kitervelten valósította meg a Btk. 160. § (2) bekezdés a) pontja szerint, az ítéltábla nem találta megalapozottnak.

[26] A rendelkezésre álló bizonyítékokból, különösen a rögzített telefonbeszélgetések anyagából annyi megállapítható, hogy a vádlott a 2024. június 6 napját megelőző beszélgetések alkalmával, az egyesület DOMAIN nevének átadásával kapcsolatban is rendkívül felindult, feszült állapotba került. A tényállás - amelyet a fellebbviteli főügyészség e részében megalapozottnak tartott - nem tartalmazza, hogy a vádlott már ezen telefonbeszélgetések alkalmával olyan kijelentéseket tett volna, hogy „megöllek benneteket”, „elvágom a torkodat”. A megalapozott tényállás szerint a cselekménysorozat akként zajlott, hogy Terhelt1 vádlott 2024. június 6. napján a délutáni órákban nagyobb mennyiségű whiskyt és pálinkát fogyasztott el, melytől erősen ittas állapotba került, így az aznap több alkalommal folytatott telefonbeszélgetések alkalmával egyre feldúltabb, agresszívebb állapotba került. Bizonyítottna a 16 óra 30 perc utáni telefonbeszélgetések alkalmával kezdett fenyegetőzni azzal, hogy megöli, megszurkálja tanúlt illetve, hogy lemegy Település2ba, és „mindkettejük” torkát átvágja, meg fogja ölni őket. Az ítéltábla álláspontja szerint ekkor alakult ki benne a tényleges ölési szándék, amit a fiával történt rövid találkozást követően azonnal tettek követtek, a kérdéses kést magához vette, és elindult Település2ba.

[27] A 3/2013. BJE határozat II/1. pontja szerint az emberölés előre kitervelten történő elkövetése feltételezi, hogy az elkövető az ölési cselekmény véghezvitelének helyét, idejét, módját átgondolja, a végrehajtást akadályozó vagy segítő tényezőket felismerje, és a lényeges előkészületi, elkövetési és az elkövetés utáni mozzanatokat figyelembe vegye. Az előre kiterveltséget tervszerű és céltudatos magatartás jellemzi. Ez az ölési cselekmény részleteinek átgondolását, viszonylag hosszabb időn át történő fontolgatását, a cselekmény elkövetési szakaszainak megfelelő mozzanatok mérlegelését jelenti.

[28] Jelen ügyben azt lehetett megállapítani, hogy Terhelt1 vádlott cselekménye érzelmi, akaratí síkon mozgott, nem tudati alapon. A vádlottban a DOMAIN név átadásával kapcsolatos huzavona miatti sérelmei, feldúltsága hatására - melyet nagyrészen fokozott az általa aznap délután elfogyasztott nagy mennyiségű szeszesital is - alakult ki tanúlnak és társának a megölésre irányuló szándéka, de a cselekmény végig gondolására, következményeinek átgondolására irányulóan adat jelen ügyben nem merült fel. Ennek ellenkezőjét látszik alátámasztani az a tény is, hogy tanú4 felszólítására Terhelt1 vádlott felhagyott a további támadással, tanú2 sértett közeléből eltávolodott, a házból kijövő tanú2 sérüléseit ellátni igyekvő tanúlna nem támadt, megvárta, míg a rendőrség a helyszínre érkezett.

[29] tanú1 sértett sérelmére elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatban azt kell hangsúlyozni, hogy a vádlott a sértettet megfenyegette, magához vette a kést és azzal a szándékkal utazott le Település2ba, hogy őt is megölje, az emberölés büntettének tényállási elemeit még részben sem valósította meg, ugyanakkor az emberölés előkészületének tényállási elemeit magatartása kimerítette, így helyesen minősítette e cselekményt az elsőfokú bíróság emberölés előkészületének, halmazatban a tanú2 sérelmére megvalósított emberölés büntette kísérlével.

A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta, az ítéltábla megállapította, hogy további súlyosító körülmény a vádlott bűncselekmény elkövetésekor ittas állapota, valamint az, hogy garázda jelleggel követte el a terhére rótt bűncselekményt, míg további enyhítő körülmény, hogy az emberölési kísérlat távoli volt. Mindezekkel az ítéltábla a bünteteskiszabási körülményeket kiegészítette.

[30] A büntetés célja a Btk. 79. § értelmében a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A joghátrány meghatározása során azonban a büntetés ezen generális és speciális céljai mellett figyelemmel kell lenni a bünteteskiszabás egyéb szempontjaira is, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, az elkövető társadalomra veszélyességére, a fokozatosság elvére és a tettarányos bünteteskiszabás követelményére is.

[31] Terhelt1 vádlott terhére rótt súlyosabb élet elleni bűncselekményt 5 évtől 10 évig, az enyhébben minősült 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni törvény. Halmazati büntetesként 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés szabható ki, a határozott ideig tartó szabadságvesztés irányadó középértéke 10 év.

[32] Összességében az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a cselekmény konkrét tárgyi súlya, az elkövető társadalomra veszélyessége és a bünteteskiszabási körülmények alapján az 5 éves törvényi minimumot nem sokkal meghaladó tartamú, halmazati büntetesként kiszabott 7 év szabadságvesztés büntetés tettarányos, kellően tükrözi az elkövetett cselekmény tárgyi súlyát és a bűnösség fokát, megfelelően szolgálja mind a generális, mind a speciális büntetési célokat; ezért az ítéltábla a vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát nem enyhítette.

[33] A törvényszék törvényesen állapította meg, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön és azt is, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, a börtön fokozatot meghatározásának alapjául szolgáló törvényhely megjelölését azonban szükséges volt pontosítani, mivel a szabadságvesztés végrehajtásai fokozata helyesen a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön.

[34] Törvényes és megalapozott a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és annak tartama is.

[35] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek voltak.

[36] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2026. március 5. napján kihirdetett 17.B.34/2025/59. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Győr, 2026. június 2.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2026. március 5. napján kihirdetett 17.B.34/2025/59.számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. június 2.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke